



Αθήνα, 19.02.2026

Ερώτηση

Προς τον Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Διασφάλιση του κεκτημένου δικαιώματος στην άμβλωση και της απρόσκοπτης πρόσβασης των γυναικών σε νόμιμη τεχνητή διακοπή κύησης στα δημόσια νοσοκομεία»

Σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα του News 24/7, σε ρεπορτάζ που αφορά τη λειτουργία δημόσιων νοσοκομείων της χώρας, καταγράφονται περιπτώσεις στις οποίες γυναίκες αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια στην πρόσβαση σε υπηρεσίες τεχνητής διακοπής κύησης, ακόμη και εντός των χρονικών ορίων που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία. Ειδικότερα, γίνεται λόγος για δεκάδες δημόσια νοσοκομεία όπου, στην πράξη, η σχετική ιατρική πράξη δεν παρέχεται, είτε λόγω εκτεταμένης επίκλησης αντίρρησης συνείδησης είτε λόγω οργανωτικών ελλείψεων.

Η νομιμοποίηση της άμβλωσης στη χώρα μας δεν αποτελεί «παραχώρηση», αλλά κατάκτηση που θεμελιώθηκε ύστερα από επίμονους και διαρκείς αγώνες του φεμινιστικού κινήματος, το οποίο διεκδίκησε την αναγνώριση της σωματικής αυτονομίας των γυναικών. Το δικαίωμα στην άμβλωση αποτελεί κεκτημένο δικαίωμα, άρρηκτα συνδεδεμένο με την ισότητα των φύλων, την αξιοπρέπεια και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας. Οποιαδήποτε πρακτική που οδηγεί σε έμμεση αποδυνάμωσή του ή σε άνιση πρόσβαση, ιδίως στο δημόσιο σύστημα υγείας, συνιστά οπισθοδρόμηση σε σχέση με θεμελιωμένες κοινωνικές και νομικές κατακτήσεις.

Η ισχύουσα νομοθεσία αναγνωρίζει το δικαίωμα του ιατρού να επικαλείται αντίρρηση συνείδησης. Ωστόσο, η άρνηση αφορά αποκλειστικά τον συγκεκριμένο επαγγελματία υγείας και δεν μπορεί να μετατρέπεται σε θεσμική άρνηση του ίδιου του νοσοκομείου. Σε ένα μεγάλο δημόσιο νοσοκομείο, όπου υπηρετούν πολλοί μαιευτήρες-γυναικολόγοι, η άρνηση ενός

γιατρού δεν σημαίνει αυτομάτως ότι η γυναίκα θα στερηθεί τη νόμιμη ιατρική υπηρεσία. Η διοίκηση της μονάδας οφείλει να διασφαλίζει ότι η πράξη θα πραγματοποιηθεί από άλλο διαθέσιμο ιατρό.

Ιδίως σε νησιωτικές ή απομακρυσμένες περιοχές, όπου ενδέχεται να λειτουργεί ένα μόνο νοσοκομείο ως ρεαλιστικά προσβάσιμη δημόσια δομή, η συνολική άρνηση παροχής της υπηρεσίας εγείρει σοβαρά ζητήματα νομιμότητας και ουσιαστικής στέρησης δικαιώματος. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η ευθύνη βαρύνει το ίδιο το κράτος, το οποίο οφείλει να διασφαλίζει ότι το δικαίωμα δεν παραμένει τυπικό αλλά μπορεί να ασκηθεί έμπρακτα, χωρίς γεωγραφικούς, κοινωνικούς ή διοικητικούς αποκλεισμούς.

Ήδη από το 2017, ο Συνήγορος του Πολίτη, με σχετικό Πόρισμά του, είχε τονίσει ότι η ελευθερία της εγκύου να προσφεύγει σε τεχνητή διακοπή κύησης δεν μπορεί να υπόκειται σε αδικαιολόγητους περιορισμούς ή εξωθεσμικούς όρους, ιδίως στα δημόσια νοσοκομεία και εντός των πρώτων 12 εβδομάδων κύησης. Παράλληλα, είχε επισημάνει ότι η επίκληση της αντίρρησης συνείδησης πρέπει να ασκείται νόμιμα και να μη λειτουργεί ως μέσο περιορισμού ή χειραγώγησης των επιλογών της γυναίκας. Η παρέμβαση αυτή όφειλε να αποτελέσει αφετηρία για ειδική νομοθετική ρύθμιση που να θεραπεύει ρητά τις περιπτώσεις στις οποίες η αντίρρηση συνείδησης οδηγεί σε ουσιαστική αδυναμία πρόσβασης σε νόμιμη ιατρική πράξη.

Η προστασία του δικαιώματος στην άμβλωση δεν είναι μόνο νομική υποχρέωση της Πολιτείας· είναι και πολιτική δέσμευση απέναντι στις ιστορικές διεκδικήσεις των γυναικών για αυτοδιάθεση και ισότητα. Το δημόσιο σύστημα υγείας οφείλει να εγγυάται καθολική, ασφαλή και ισότιμη πρόσβαση, χωρίς σιωπηρές ή ηχηρές πρακτικές αποθάρρυνσης ή αποκλεισμού.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- Ποια είναι τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου σχετικά με τον αριθμό των δημόσιων νοσοκομείων που δεν παρέχουν στην πράξη υπηρεσίες τεχνητής διακοπής κύησης και ποια μέτρα έχουν ληφθεί για την άμεση αποκατάσταση της πρόσβασης;

- Πώς διασφαλίζεται ότι η επίκληση αντίρρησης συνείδησης από μεμονωμένους ιατρούς δεν μετατρέπεται σε συνολική άρνηση παροχής της υπηρεσίας από δημόσιο νοσοκομείο, ιδίως σε νησιωτικές και απομακρυσμένες περιοχές;
- Προτίθεται το Υπουργείο να προχωρήσει σε ειδική νομοθετική ρύθμιση που να κατοχυρώνει ρητά την πρακτική και ισότιμη πρόσβαση των γυναικών σε νόμιμη άμβλωση στο δημόσιο σύστημα υγείας, λαμβάνοντας υπόψη και τις επισημάνσεις του Συνηγόρου του Πολίτη;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Μερόπη Τζούφη

Αθανάσιος (Νάσος) Ηλιόπουλος

Αθανασία (Σία) Αναγνωστοπούλου

Ευτυχία (Εφη) Αχτσιόγλου

Θεόδωρος Δρίτσας

Χουσεΐν Ζεϊμπέκ

Θεοπίστη (Πέτη) Πέρκα

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Οζγκιούρ Φερχάτ

Θεανώ Φωτίου